

РЕШЕНИЕ

№ 6869

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3805** по описа за **2024** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. М. Ч. , чрез адв. С., срещу решение (без посочен номер) от 30.11.2023г., постановено по НАХД № 10537 по описа за 2023 година на Софийски районен съд, 132 с-в.

СРС е потвърдил Наказателно постановление № НП-106/26.08.2022 г., издадено от Председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), с което за извършено нарушение по чл.38, ал.1, т.2 във вр.чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.173, ал.3 вр. ал.1 от ЗПКОНПИ на К. М. Ч. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3500 (три хиляди и петстотин) лв.

В жалбата се твърди,че решението е неправилно. Според касатора, както в АУАН, така и в НП неправилно била определена датата на административното нарушение, което не било съобразено от СРС. Излага се и доводи за маловажност по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и вместо него постановяване на ново, с което да бъде отменено наказателното постановление. Заявява се претенция за присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призван, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация, редовно и своевременно призван, се представлява от юр.П.,

който намира касационната жалба за неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила, по подборни съображения, развити в отговора на жалбата. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършената служебна проверка за редовност и допустимост на жалбата, с която е сезиран, настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в, от ЗАНН. С оглед на изложеното съдът счита, че подадената жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.

Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящият съдебен състав на АССГ при извършената служебна проверка за редовност и допустимост на жалбата, с която е сезиран, намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в, от ЗАНН. С оглед на изложеното съдът счита, че подадената жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.

Съгласно чл. 63в от ЗАНН-Решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно процесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 218 от АПК свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Предвид така определения предмет на настоящето касационно дело, съдът намира, че постановеното от районния съд решение е недопустимо, поради което същото следва да бъде обезсилено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд при правилно и надлежно конституиране на страните в производството. Съображенията са следните:

Видно от призовката за страна и от протокола от съдебното заседание от 09.11.2023г. на СРС, като ответник е призована и участвала в производството Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество. На комисията е съобщено и решението на СРС.

При разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели. Районният съд е следвало да конституира надлежно страните в производството при съобразяване на нормата на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН. Призоваването и участието на страна в отклонение

с чл.61,ал.1 от ЗАНН- Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, която не е притежавала пасивна процесуална легитимация да участва в производството пред СРС и неконституиране на надлежната страна- Председателят, който е издал НП, води до обезсилване на решението и връщането му за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС. При разглеждания случай е налице издадено наказателно постановление /чл. 58д т. 1 ЗАНН/, поради което надлежният ответник е органът, който е издал оспореното наказателно постановление. В този смисъл са разясненията, дадени в т. 1 на Тълкувателно постановление № 3 от 28.04.2023 г. по тълкувателно дело № 5/2022 г. на ВКС и ВАС, с което районният съд не се е съобразил, при разглеждане на делото. В случая е налице порочно процесуално действие на първоинстанционния съд, изразяващо се в постановяване на недопустимо съдебно решение, поради участие на ненадлежна страна, което се явява абсолютна процесуална пречка за допустимост на съдебното производство. Поради това касационният състав на основание чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания, във връзка с чл. 221, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, следва да обезсили порочния съдебен акт и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд. При новото разглеждане на делото новият състав на СРС следва да конституира надлежните страни, а именно нарушителят и Председателят на Комисията за противодействие на корупцията (пар. 5 от ПЗР на Закон за противодействие на корупцията) като в изпълнение на задълженията си по чл. 13 ал.1, чл.14 ал.1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина, при всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, да изложи конкретни и ясни съображения относно това има ли извършено нарушение на посочените разпоредби, въз основа на какво приема съдът за установен даден факт и да изложи конкретни и ясни мотиви в съдебния акт, както и да отговори на всеки един довод. В този смисъл, касационната жалба е основателна. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 АПК.

С оглед пълнота, следва да се отбележи, че в конкретния случай не намира приложение разпоредбата на чл. 227, ал. 1 АПК, макар и съдебното производство пред СРС да е било образувано при условията на повторно разглеждане.Това е така, защото решението на първоинстанционния съд не се „отменя“ повторно. Видно от употребения от законодателя глагол „отмени“, в приложното поле на посочената норма на чл. 227, ал. 1 АПК се включват само хипотезите, уредени в чл. 222, ал. 2, т. 1 и 2 АПК, като извън обхвата остават хипотезите на чл. 221, ал. 3 и ал. 5 АПК: обезсилване на решението, като процесуално недопустимо/ както в случая/ и обявяването му за нищожно. В този смисъл е Решение № 12930 от 27.11.2008 г. по адм. д. № 9936/2008 г. на ВАС, IV о.В същия смисъл е Решение № 12913 от 20.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 7220/2023 г., I о. : „При съобразяване на порока на решението, а именно, че същото е недопустимо, като обезсилването на съдебното решение е различно правомощие от отмяната му, не е приложимо ограничението по чл. 227, ал. 1 от АПК“ и др.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение от 30.11.2023г., постановено по НАХД № 10537/2023г. на СРС.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.